

2024

Ráno v pátek nás na Florenci čekal autobus, který nás odvezl do tábora u Dobronice. Popřijede nás částo starostmi unátní poláničtí badatelé včetně poláničtí zmiátek.

Po ubytování v chatičkách jsme měli starostmi oběd (úze s kramborovým salátem) v podání Kára a Renéi, kteří se starají o naše záležitosti.

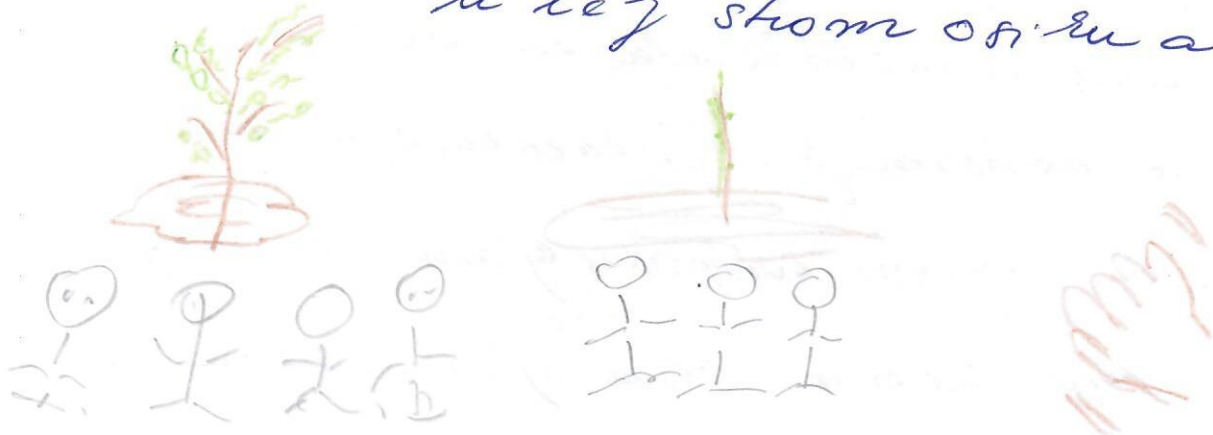
Po té jsme siichu prošli Bránu do dítky. Odpoledne nás sledovali ly na řišti. Po večeru byz volly do Evropského parlamentu.

Po druhé večeru jsme se odebrali do chatel a uřteu vřsta 4. ve společenské zábarě.

Druhý den jsme se probudili do slunečného dne a začali li den v zenítou a pozdravem slunci.

8.6.2024

To gdat ne' sm' dani byly op'et l'ug
a j'idecni a pote' jsme se setli
op'et na t'isti. Ide prob'at daleš
sout'ez. To stejne jsme kolektivne
zasadili u nej strom osiru a nebo

a pote' jsme si zapirali p'isnicke
, Dobry den, dobry den, dneska je l'vasny
den, stromek je zasazen. Pa e
m'chui spolecni zatleskali a pop'ali
stromum daleš usp'ejny list.

Potom nas uctoval obec
kde jsme m'li ecikovu pol'ku
a hotela na ucabadi co nam vsem
elutnalo. Po odpolednu stidu
jme op'et m'li l'ug a dovednostu soatic

Poveci se promital film
dra m'arie Stee nam t'isti
pan Vecher a pan Baric. Vzpomeli
jme si k'im ne d'itst' a dotie
se nam uctnalo.

72
Vydátnou pomocnicí byla kniha
Elinoraové Klauvové Labora
Heleney Čelkové. Elinora v něm odtavě
pomáhala a zastávala za ní
pozitivní úkoly. Dělala zpočít
všechna svým ročními náklady.

Byla našim oblíbeným sluchem,
která došla propojit děti s
se stáří. Bylo dojemné volání
Elinory s úkoly, je nám po ní smutno.

neděle 9. 6. 24

Neděle ráno začala jako vždy: rozvíčkou a krátkou medi-
ací v přírodě.

Po rýbové bohaté snídani probíhaly hry a ~~konkurence~~^{soutěžení} na
lůžkách většinou zaměřené na letošní téma tábora - život
a práce v polárních oblastech - např. lov ptáče, přemístování
se tučňáckých saunců, kdy se starají o vajíčka, anebo psaní
SOS do zuelu. Dopoledne uteklo jako voda za všeobecného
povstředění se, ale i hodně snídani a legračních situací.

Před polednem přišlo očekávané překvapení - zpráva „že taje
~~voda~~ led a nastává evakuace“ - i s tím se jednotlivé
družiny ~~vyřadily~~ vyřadily rychle a statečně.

Po dobrém nedělním obědě - pečená kačka, kureček, ~~zeli-~~
nastala hezká sista.

Pak následovaly odpolední hry a soutěže jedne za druhou.
Měly společného jmenovatele, byly zábové a poučné, střídalo
se procvičování fyzických - pohybových a psychických schopností
všech účastníků - rychlost, postřel, schopnost soustředění.

Byly zábové a poučné, ani chvíli jsme se neomodili!

O tom svědčí i témata her - mrazí pohod, medvíček, potíže
schůtařky na badatelské stanici, „najdi medvěda“, „dvě ruce
zobádnou více“, „tučňáček, pojď sem“, „liška“, „sportovci“.

Více se celé posádce těšila na táborák, ale přišel déšť.

Tak jsme si povídali o předchozích táborech, o zajímavých
lidech a historkách. Naučili jsme se „Jednorskou
písničku“ od Jarke Nohavici, kterou snad do konce
letošního tábora u táboráku zapíváme....

SVATA + HONZA

PONDĚLÍ 10.6.24

PONDĚLNÍ RÁNO NÁS PŘIVÍTALO ZATAŽENOU,
V PLAKANOU OBLOHOU.

PŘESTO ODHODLANÍ OSADNÍCI TÁBORA PŘEBVEDLI
POD DOHLEDEM ÚŽASNÉ CVIČITELKY HELENKY
SESTAVU POSKOKŮ A ZVÁŽTNÍCH KREATIVNÍCH
POHYBŮ. PŘIHLÍŽEJÍCÍ SE NESTAČILI DIVIT.
CVIČENÍ BYLO UKONČENO PODĚKOVÁNÍM SLUNCI.
TÁBORNÍCI SE RADOPTNĚ PŘEMÍSTILI
DO JÍDELNY, KDE NÁS ČEKALA BOHATÁ SNÍDANĚ
VŠECH MOŽNÝCH DOBROT.

BOHUŽEL POČASÍ SE NEVMOUDŘILO A TEREZKA,
NAŠE VRCHNÍ ORGANIZÁTORKA ZÁBAVY,
MUSELA VYMYSLIT HRU, KTERÉ SE DAJÍ
HRÁT V JÍDELNĚ,

NESTAČILI JSME SE DIVIT JEJÍM NÁPADŮM.
ZAMĚSTNALA NAPLNO NAŠE MOZKOVÉ BUNĚKY
A ÚSPORÁDALA VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽE,
NEZAPOMNĚLA ANI NA NAŠE POHYBOVÉ
PŘEDNOSTI.

VYTVORENÁ DRUŽSTVA SE LADNĚ POHYBOVALA
PO JÍDELNĚ V SOUTĚŽI NAZVANÉ PÁPÁK
(PÁSOVÁ ROLBA).

BYL NA NÁS ÚŽASNÝ POHLED. V ÚZPKÉM,
DLUHÉM SEŠITÉM PÁSVU LÁTKY SE KAŽDÁ
DRUŽINA POSOUVALA POMOCÍ POPOTAHOVÁNÍ
LÁTKY Z JEDNOHO KONCE JÍDELNY NA DRUHÝ
KONEC A ZPĚT.

BÍLÁ JE NEJLEPŠÍ.

CO PŘÍRODA VYTVORILA BÍLÉHO, ZDE JSME SE
SNAŽILI VZPOMENOUT, JAK MOCNÁ A ROZMANITÁ
DOKÁŽE BÝT PŘÍRODA V BÍLÉ BARVĚ.

DALE PROBÍHALA SOUTĚŽ VYTVORENÍ LEDOVÉ SOCHY.
Z VYTVORENÝCH DRUŽSTEV VŽDY 2 LIDÉ SE
SNAŽILI VYTVORIT SOCHU.

TO ZNAMENÁ, ŽE JEDEN POKYBEM NAARANŽOVAL
DRUHÉHO NA ZNÁMOU SOCHU A ZBYTEK DRUŽSTVA
SE POKOUŠEL UHAĎNOUIT, CO SOCHA PŘEDSTAVUJE.

PO OBĚDĚ, KTERÝ BYL JAKO VŽDY VÝBORNÝ,
SE SKRYVAL ^{VÝTVOR} POD ÚŽASNÝMI NÁZVY POKRMŮ.

TENTO DEN BYL DNEM ODPOLEDNÍHO KLIDU
A MOHLY JSME ODPOČÍVAT.

PŘESTO SE 4 LIDÍ ROZHODLO K VÝPRAVĚ KE
STÁDLECKÉMU MOSTU.

POD DOHLEDEM ZDRAVOTNICE JITKY A VRCHNÍHO
VEDENÍ HELENKY JSME VYKROČILI NA CESTU
LESEM. PŘEKONÁVALI JSME NEČEKANĚ ZALUDNOSTI
PŘÍRODY, OBČAS NAŠLI HOUBY A LESNÍ JAHŮDKY.

ZAPKOČIL NÁS V CHATOVÉ OBLASTI PÁN, KTERÉMU
SE NELÍBIL, ŽE MU ŠLAPEME PO POZEMKU, ALE
I TO JSME PŘEKONALI A POKRAČOVALI V CESTĚ.

MOST JSME NAŠLI, VYFOTILI JSME HO NA DŮKAZ
PLNĚNÍ HO ÚKOLU A STEJNOU CESTOU JSME
SE VRÁTILI V PORÁDKU ZPĚT. PO VEČEŘI JSME
SI CHVÍLY ODPOČINULI A KOLEM 20.00 HODIN

JSMĚ SE SEŽLI V OHNĚ A OPEKALI JSMĚ
ŠPEKAČKY (S HOŘČICÍ A KŘEMEM DLE CHUTI).
PIVO NÁM K TĚTO HOPTINĚ PŘIŠLO K CHUTI.
KRAJNÝ ZPĚV BYL HEZKÝM DOPLŇKEM VEČERA.
VLAĎA A TEREZKA ZPÍVALI MOE HEZKY A MY
JSMĚ SE SNAŽILI TAKÉ TROCHU PŘIDAT.
BYL TO OPRAVDU NADHERNÝ DEN A URČITĚ
VŠICHNI ÚČASTNÍCI TÁBORA NA NĚJ NIKDY
NEZAPOMENOU.

FVA

5. den - úterý 11.6.2024, Dobronice u Bechyně

Probudili jsme se do chladného rána, na teploměru bylo 12°C, ale našťastí nepršelo. Proto mohl den začít rozsvičkou. Kypodivku dorazili všichni. Helenka nás svými cviky zahřála nejen na těle, ale i na duši. Abychom nasáli sílu slunečních paprsků, museli jsme slunce nejdříve požádat, aby vylezlo z mraků. V poledne nás na chvílku vyslyšelo.

Kvůli chladnému počasí jsme střídavě hráli hry a soutěžili v jídelně, na verandě, ale i na hřišti.

Začínali jsme procvičováním mozkových zvitů, kdy jsme měli doplnit známá úsloví. Ukázalo se, že některá jsme ani nikdy neslyšeli, např: „Milý ne milé chyba nevidí.“

Bývalý vedoucí táborů z minulých let Riki, který tady s námi letos potývá, pro nás připravil závod ve čtyřspřeženích severských husky. Každé spřežení odstartoval prásknutím biče. Riki se totiž zabýval výrobou bičů a jejich ovládním mnoho let profesionálně. Husky museli nejen projet vytyčenou trasu, ale v saních dovézt do cíle mísu s vodou, bez co nejmenší ztráty. V cíli se měřil čas a množství dovezené vody.

Před obědem si na nás Tereza vymyslela pexeso, samozřejmě s obrázky polárníků zvířat a sněhuláků v nejnázornějších podtácl.

Odpoledně jsme mimo jiné her si vyzkoušeli novou finskou hru "MÖLKKY". Tereza nás zároveň informovala, že tato hra včetně stolního tenisu a minigolfa si mohou seniory z Prahy 1 zahrát každé úterý dopoledne od 10-11,30hod. na hřišti Na Františku.

Dnes večer, což bylo podruhé v týdnu, jsme byli v kině, kde nám promítali film "Výprava s K. Hěncem na Severní pól". Hlavními hrdiny byli členové divadla Jary Cimrmana. Výběr celovečerního filmu byl vytrán s ohledem na téma letošního tábora seniorů - výprava na Severní pól.

Usoudili jsme však, že naše výprava na Severní pól je pestřejší, vtipnější a zajímavější.

Navíc se vše odehrává v duchu filosofie

IKIGAI: "umění stárnout stále mladý".

Jarmila Klimková

Lýdie Stouporová

LIDKA A ŠPINARKA

12. 6. 2024

STŘEDA 12/6

Právo jen 12°C, zataženo, ale přirozeviče veselo a slunce
v duši. Snídaně s ručně upečenými kolečky s merunkami.
2 hry uvnitř - herci ve filmech, obilný den v týdnu aj.
1 hra - kresla fixem paršeným na 8 směrkách. To
šlo špatně, ne-li vůbec. Hra venku - najít pro
celou pozemku najít medvědy, lachtany, mrože,
tučňáky. Slunce z duše jsme poslali na
oblohu.

Lužnice u schodů má 150cm a chces už jen 140cm
= v noci nepřipušelo! Ale vodci pádly' reslyf'
paddleboardy' a my volda me pesle přátelsky Adá-
ho'oj? Odpu'daj' radostně aahooj!... aahooj!
Po Stroganovovu obědě siesta - někteří spali, někteří
léželi oči pohledy do kelene' trávy a stromů, proto, dly
lepe videli na malé bílé sněžné koule a vzájemně
se skulovali. Pak připluly velryby a všichni museli
harpunami lovit. Po každém lovu jsme je odevdali
keuchari k řeči. Máme se na co těšit! Do té doby
jsme museli složit ze stovky puzrli obraz - "Kutecěk
v přírodě!" Velmi nadroče' si pro vedení. Jako poslední
hra se hrál basketbal se sněžnými koulemi.

Vyhrali všichni jako vždycky.
Dnes BÍLÉ TANCEM - šedli měšči policij. z Trogyl,
kteří přijedej' opakované a vždy p. v' g'etka. A k tomu
příjeli náostera - radni p' Antalova a p. Alden
Dědi tanosli jako když jim jde o život s takovým
nadšením. K tomu pohosten' Helenkou upečené rohlíčky.
Byly skvělé! My všichni taky!
Večerku ve 23:00 odhrabol krumpatrlek Pavel.

Čtvrtek 13.6.2024 - Dobronice

Jako každý předstý den, byl v jedné vaní clarice, zpěv ptáků trubkou přerušen. To povel byl od Helenky, my dědové a babinky na místě jsme se sbíhali, abychom se protáhli, tělo při tom zatvrdilo a naposled se sluníčku v Dobronicích poklonili.

Po čtvrt hodině cvičení, nás čekala vyborná salsadana, a pak nás Tereza seznámila s programem závěrečného dne.

Po ranním protažení mostkových zvířetí krizem, nás Tereza naučila chytat ryby speciálními kletkami. Pak jsme po družstvech absolvovali na místě soutěž, která se skládala asi z deseti disciplín, včetně pohánění kelímku vodní pistolkou a stavění kyblíků. Před obědem jsme na místě schvátli živé človeče nezlob se.

Po polední pauze, kdy přijeli zastupitelé Prahy 1 včetně paní starostky, předváděla všechna čtyři družstva živé obrazy z Polárního prostředí, v jehož duchu probíhal celý tábor.

Na závěr, v podvečer posledního dne, nám ti, kteří se o nás celou dobu vzorně a obětavě starali, připravili uyzdobený ledový stl, kde nám po slavnostním připitku a servírované večeři z ulovených lososových ryb, gratinovaných brambůrků ap., zhodnotili celou exkurzi do polárního prostředí.

Díky, díky, díky za všechny pobávky